

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 25 Kwietnia r. s. 1827 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg dnia 13 kwietnia.

(Journal de St. Petersbourg.)

Przez reskrypta najwyższe pod d. 3 b. m. NAYJAŚNIEJSZY CESARZ JEGOMOŚĆ raczył udarować orderem *ś. Anny* 1ey klasy: Jenerał-majora Truzsona 1, jako też Rzeczywistego Radcę Stanu *Michajłowa* dyrektora kancellaryi ministerium spraw wewnętrznych.

— P. *Miasnow* obywatel Tulski, otrzymał przywilej dziesięcioletni na utrzymywanie pojazdów pocztowych, pomiędzy tém miastem a Moskwą nakształt dyliżansów chodzących z Moskwy do Petersburga. Publiczność, a mianowicie cudzoziemcy, przyymą bez wątpienia z wdzięcznością przedsięwzięcie, podające im nie tylko wygodną, lecz łatwą i regularną komunikacją z miastem tak interesującym swojemi fabrykami, a zwłaszcza rękodzielnią broni, jedną z najsławniejszych w Europie.

— W ciągu roku 1826, wywieziono z portu Tag-nrodzkiego 157,604 czetw. zboża; 570,263 pud. żelaza w sztabach, blachach i wyrobach; 4,645 p. miedzi; 20,940 p. kawiorn; 20,763 p. weliy owczy; 855 p. wielbłądzey, i 130 p. koziey; 19,970 p. powrozów; 3,014 sztuk płótna żaglowego i rawenduku, etc. etc. Cały wywóz wynosił 4,746,404 rubli as., a przywóz 4,592,804 r. as., licząc w to 276,189 r. w monecie złotey i srebrney. Cenniejszymi produktami przywozowymi były: oliwa, wino, owoce suszone, pomarańcze, cytryny, otówki i siarka.

— Dziennik Odesski zdaje sprawę z examinów odbytych w d. 27, 28, 29 marca, w szkole żydowskiej, która dopiero 4½ miesięcy jak otworzoną została w tém mieście. W czasie otwarcia tey szkoły, zeszłego listopada, przekonano się, że przyymowani uczniowie, zbyt małą wyjąwszy liczbę, nie umieli ani czytać ani pisać. Teraz ciż sami uczniowie czytają po rossyysku i poniemiecku, tłumaczą z obu języków łatwiejsze wyjątki, umieją cztery działania arytmetyczne, jako też mają początki geografii. Świadome rzeczy a przeto pewne zdanie dać mogące osoby, zapewnijają, że wielu z uczniów do zadziwienia postąpiło w języku hebrajskim, jako też w zasadach instrukcyi religijney. — Koszta potrzebne na zaprowadzenie i na utrzymanie szkoły, były podjęte przez żydów osiadłych w Odessie. Pierwsze swe postępy zakład ten winien czuwanom swoich przełożonych, a szczególniey niezmordowanym staraniom inspektora nim zarządzającego. Przy otwarciu, szkoła ta liczyła tylko 50 uczniów, w końcu miesiąca liczba ta powiększyła się do 85.

Wiadomości z Dworu, dnia 15 kwietnia.

(Journal de St. Petersbourg.)

Dwór CESARSKI przywdział dziś żałobę, na dwa tygodnie, z okoliczności śmierci Jey Wysokości *Fryderyki Augusty Zofii*, Xiężny owdowiałey Anhalt-Zerbskiej. Żałoba ta dzielić się będzie na dwie połowy, grubey i cienkiej.

St. Petersburg dnia 15 kwietnia.

(z teyże gazety.)

Wynagradzając gorliwość rzeczywistego Rad-

cy Stanu i Szambellana barona *Morenheim*, zostającego w obowiązkach przy osobie JEGO CESARSKIEY WYSOKOŚCI CESARZEWICZA Wielkiego Xięcia KONSTANTEGO, NAYJAŚNIEJSZY CESARZ JEGOMOŚĆ raczył reskryptem pod d. 11 b. m. mianować Kawalerem Wielkiego Krzyża 2 klasy orderu *ś. Włodzimierza*.

— Na zaświadczenie jakie NAYJAŚNIEJSZA CESARZOWA MATKA raczyła dać o odznaczającej się służbie Rzeczywistego Radcy Stanu *Kenecke*, dyrektora lombardu Moskiewskiego, NAYJAŚNIEJSZY CESARZ JEGOMOŚĆ udarował go wielkim, krzyżem orderu *ś. Włodzimierza* 2 klasy.

— Podług obrachunku, ogłoszonego przez Synod Najswiętszy, liczba narodzonych z rodziny wyznających religiją greko-rossyyską, docho-dziła w r. 1826 w St. Petersburgu do 8,284 z których 4,267 płci męskiej, a 4,017 żeńskiej; zmarło zaś osob 18,047, z których 6,559 płci męskiej, a 3,488 płci żeńskiej; szlubów małżeńskich odbyło się 1,578.

KRÓLEWSTWO POLSKIE.

Warszawa d. 28 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Rada Administracyyna Królestwa postanowieniem na dniu 7 b. m. wydaném, zapisy testamentem przez Pawła *Gostomskiego* Chorążego ziem Pomorskich na d. 2 listopada 1821 r. w formie tajemney zdziałanym poczynione, jako to: 1. Na posagi dla dwunastu Paniem stanu szlacheckiego przyzwoitą mających edukacją, dla kaźdey po 3,000 zł. pol. czyli razem zł. pol. 36,000. 2. Dla Szpitala *Dzieciątka Jezus* w Warszawie sumę zł. pol. 4,000. 3. Dla Szpitala *S. Ducha* w Warszawie zł. pol. 3,000. 4. Dla Szpitala *S. Rocha* w Warszawie sumę zł. pol. 3,000. 5. Dla Szpitala *S. Kazimierza* w Warszawie sumę zł. pol. 3,000. 6. Dla Szpitala *S. Łazarza* w Warszawie sumę zł. pol. 3,000. 7. Dla Szpitala OO. Bonifratrów w Warszawie sumę zł. pol. 3,000. 8. Dla Szpitala parafialnego w *Nowém Mieście* sumę zł. pol. 2,000. 9. Dla Szpitala parafialnego w *Michałowicach* sumę zł. pol. 2,000. 10. Dla Szpitala parafialnego *Sielunskiego* sumę zł. p. 2,000. 11. Dla Szpitala parafialnego *Gąsewskiego* sumę zł. pol. 2,000. 12. Dla Zgromadzenia XX. Kapucynów w *Nowém Mieście*, w celu odbywania dwa razy do roku missyi w *Gostomi* i *Brzostowcu* sumę zł. pol. 6,855. Stosownie do Art. 910 Kodexu Cyw. z zachowaniem praw osób trzecich zatwierdziła.

Dnia 17 b. m. w *Kaliszu* wszczął się przypadkiem pożar, i mimo gorliwego ratunku, zniszczył 9 domów przy ulicy *Łazienney*.

— Dnia 30 —

Na widowisku mechaniczném, daném d. 27 b. m. przez Pana *Bosco* w sali Konserwatoryum muzycznego na wsparcie pogorzalców, znajdowało się 307 widzów. Sztukmistrz, jak zwykle, uhabiał obecnych, a odbierając oklaski oświadczył, iż zaszczyt ten tém jest dla niego przyjemniejszy, że choć w części przyłożył się do zasilenia kilkudziesiąt nieszczęśliwych rodzin.

(z Monitora Warszawskiego.)

Wyszła z druku ballada pod tytułem *Romantyczność*.

Franciszek *Orsini*, mechanik, w przejeździe swoim z Petersburga, da kilkanaście widowisk mechaniczno-fizycznych, w sali Towarzystwa Dobroczynności.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Doszła tu wiadomość, iż ostatnie wezbranie Wisły zrzędziło wielkie szkody w Prusach, a szczególniej Żuławy niezmiernie ucierpiały: przyrzem nie mało ludzi utraciło życie.

FRANCYA.

¶ *Paryż dnia 13 kwietnia.*

(Journal de St. Petersburg.)

Dziennik *Gwiazda* zawiera następné doniesienia z *Figuières* pod d. 3 kwietnia: „Wczora wieczorem, główny dowódca tej twierdzy, został uwiadomiony, iż symptomata, zapowiadające blizką zdradę, zjawily się w okolicy. Mer z *St. Laurent-de la Monga*, wioski odległej o 2 mile od granic francuzkich, przybył tu z doniesieniem, że 40 ludzi z jego gminy zbiegło poprzedzające nocy, i niewiedzianno dokąd się udali. Dowódca chciał się sam przekonać o tém, co się działo. Kompania grenadyerów odebrała rozkaz udania się do *Villafau*; kompania woltýzerów posłano ku *Las-Sourcas*, i *Sainte-Léocadie*, punktom położonym na granicy, w promieniu twierdzy. „Nikogo nie znaleziono w *Villafau*; lecz kompania zmierzająca do *Las-Sourcas*, domu odosobnionego, zaledwo się zbliżyła na kroków 500, usłyszała wykrzyknienie: *kto idzie!* Było to o wpół do gtey wieczorem. Kompania odpowiedziała, a wnet 20 wystrzałów karabinowych do niej dano. P. *Bussand* porucznik odebrał postrzał w nogę, z mocną kontuzją; kapral i woltýzer ranieni zostali, jeden w ramię, drugi w plecy; innemu woltýzerowi przestrzelono czapkę. Kompania odpowiedziała wystrzałem, i rzuciła się na powstańców, którzy pierzehając na wszystkie strony, zostawili karabin i czapkę; z tych liczby dwaj uciekający ku *Villafau*, zostali poymani z bronią, przez kapitana wysłanego na obejrzenie tej wioski, który ich przyprowadził do *Figuières*, gdzie oddano ich zwierzchności i osadzono w więzieniu. Dwie kompanie powróciły około godziny wtórey z północy. Reszta nocy zeszła bez żadnego wypadku. O godzinie 4 zrana, gubernator kazał się zebrać ochotnikom królewskim i przekonał się, że 19 ludzi znikło; nie masz prawie wątpliwości, iż muszą bydź z powstańcami. Dwaj poymani w *Villafau* są także ochotnikami królewskimi. Liczba powstańców, którzy do tego należeli, może wynosić 40 do 50 ludzi, pięciu jest pomiędzy nimi oficerów. 40 innych powstańców, oczekiwali w *Kastillon* na tych, którzy zostali porażeni niedaleko *Figuières*. Wszelkich przedsięwzięto środków, dla zabezpieczenia spokojności tego mieysca.

— *Dnia 14* —

(z Gazety Warszawskiej.)

Szczególniejszém zdarzeniem, Hrabia *Osalia*, nowy poseł hiszpański, udający się do *Londynu*, przybywszy tu stanął w tym samym domu zajezdnym, gdzie już mieszkał Pan *Camacho*, poseł kolumbijski. Dowiedziawszy się o tém Hrabia, przeniósł się zaraz do innego domu.

Pan *Bousquet Deschamps*, uczony młodzieniec, wsiadł w *Marsylii* na fregatę egipską *Guerrierre*, dla przedsięwzięcia podróży w głąb Afryki.

Prospekt historii wojen na półwyspie Hiszpańskim z czasów *Napoleona*, z opisem politycznym i militarnym Mocarstw wojnę prowadzących, przez Jenerała *Foy*, własnie teraz został ogłoszony.

— *Dnia 16.* —

O zmarłym naturaliscie *Lacepede* opowiadają następującą anekdotę: Podczas rozdawania nagród w szkole sztuk pięknych, pewny uczeń otrzymał nagrodę drugą; *Lacepede* wiedział, iż nagrodzony młodzieniec tyle tylko posiadał, ile mu było potrzeba do skromnego życia, przy dalszej pracy,

sposobiący go do przyszłego zawodu; wróciwszy do domu, napisał list bezimienny, prosząc artystę, aby przyjął 500 załączonych franków. W roku następnym wystąpił młody artysta z dziełem, które zjednało mu pierwszą nagrodę i pozwolenie odbycia podróży do *Rzymu* z zapewnieniem pensyi na lat 5. Za powrotem do *Paryża* wstąpił się wkrótce przez swoje dzieła sztuki, a szlachetność charakteru jednała mu powszechny szacunek. Wśród pochwał, któremi go zewsząd obsypywano, nie zapomniał o bezimiennym dobroczyńcy; z wielką trudnością potrafił się dowiedzieć, iż dobroczyńcą tym był *Lacepede*. Otdąd jedyném usiłowaniem było wyryc w pamięci rysy, aby podług nich zrobił jego popiersie; i gdy pewnego wieczora cała rodzina naturalisty w ogrodzie Botanicznym, w dniu jego urodzin była zebrana, przybywa tamże z popiersiem bez oznajmienia się wdzięczny artysta, i w krótkości opowiedziawszy swoją historią, składa w darze swoje dzieło, które *Lacepede* ze wzruszeniem przyjmuje.

ANGLIA.

Londyn dnia 10 kwietnia.

(Journal de St. Petersburg.)

Pokazuje się z dowodów autentycznych, że jeden księgarz w *Londynie*, wyprzedaje co rok pięć milionów tomów; płaci on tylko za same uwiadomienia i ogłoszenia 5500 funt. szt. (137,500 frank.), pracuje u niego ciągle 250 drukarzy i introligatorów. Gdyby nie więcej miał czystego zysku, jak 6 pens od tomu, jeszczeby zarobek jego był niezmierny.

— W r. 1821 rozprzedano 25,600,000 gazet w Wielkiej Brytanii; samych codziennych przedano 14 milionów, a tygodniowych 2 miliony. W r. 1782, było tylko w Wielkiej Brytanii i Irlandyi 79 dzienników; w 1790 liczba ich podniosła się do 146, a w 1821 liczono już 284. Niemniej też pomnażały się i gabinety, w których za opłatą pożyczają się książki; w 1770 było ich tylko cztery w metropolii, a dziś sto przeszło. Co się tycze towarzystw i czytelni, których nie było przed 20 laty, dziś się ich liczy do 2000. Wszakże nie tylko liczba pism peryodycznych pomnożyła się, lecz też ich zalety. Ktokolwiek porówna *prze-glądy i magazyny* teraz wychodzące, z podobnego rodzaju ogłoszeniami przed 30 lub 40 laty, zadziwi się niezmierną wyższością tamtych, tak pod względem stylu, jako i rozmaiłości doniesień w każdym rodzaju.

— Dwudziestoletnia córka niejakiego P. *Chennayes*, dała w *Namur* dowód nadzwyczajney odwagi i spokojności. W czasie pożaru, który się zajął w ich domu, baryłka prochu rozsadzona zapaliła wiele beczek z wódką; przez ten czas, kiedy ratujący toczyli aż do *Mozy* beczki dobyte z magazynu i okryte płomieniem; Panna *Chennayes*, dostawszy się po drabinie na drugie piętro, gdzie już był ogień dosięgnął, wyrzuciła oknem trzy inne baryłki z prochem, które kazała zabrać do łodzi, zstąpiwszy napowrót bez szwanku.

— Melodya *God save the King* (Boże zbaw Króla) ułożoną została w r. 1743 w *Londynie* przez P. *Carry*; wyrazy tego narodowego śpiewu angielskiego także były dobrane przez P. *Carry*, który był synem naturalnym margrabiego *Halifax*.

— *Dnia 12* —

(z Gazety Warszawskiej.)

Izba niższa. Dnia 9 b. m. Pan *Canning* przedłożył instrukcyę, dane konsulom angielskim we Francyi i Niderlandach. Przeczytano potem drugi raz bil o opłatach od zboża. Przyjęto zastrzeżenie względem niewpuszczenia zboża z krajów, z któremi Anglia nie zostaje we wzajemnych stosunkach co do opłat, pod tym jednak warunkiem, iż użycie jego ma zależeć od roztropności tajney rady królewskiej. Przywołano potem do krzatek niejakiego *Jennings*, który napisał obrażające listy do Pana *Peel*. Pokazano mu te listy, przyznał się do nich, lecz oświadczył, iż cierpi słabość umysłu i ciała; żałował oraz, iż się zbyt uniósł. Pan *Peel* chciał przestać na tém oświadczeniu.

czczeniu, ale Pan *Canning* żądał, aby mówca izby naganął *Jenningsa* za ten postępek, co też nastąpiło. Na dzisiejszej sessyi, Pan *Wynn*, Prezes bióra Kontrolli spraw indyjskich, wniósł, aby przesłano do *Newport* okólnik, zwołujący do wyboru deputowanego na miejsce zacnego *Jerzego Canninga*, który przyjął stopień pierwszego Komisarza podskarbstwa J. K. Mci. Następnie żądał, aby posiedzenie odroczone do dnia 1 maja. (W Anglii, gdy który z deputowanych przyjmuje ministerium, chociażby już należał do gabinetu, przestaje być członkiem Izby, dopókiby na nowo nie był obrany). Pan *Tierney* przeciwił się temu wnioskowi. Pan *Wynn* dodał, iż odroczenie zwykło tylko przeciągać się do dni 15; lecz kiedy idzie o utworzenie nowego Ministerium, Izba powinna odroczyć się do dnia 1 maja. Pan *Tierney* uczynił uwagę, iż wiele czasu strawiono na próżno, i że można było utworzyć Ministerium bez tak długiej zwłoki.

Z dawniejszych Ministrów pozostali na swoich urządach: Pan *Robinson*, kanclerz skarbowy; P. *Wynn* Prezes bióra Kontrolli spraw indyjskich; P. *Huskisson*, podskarbi potęgi morskiej i Minister handlu; i Lord *Harrowby*, Prezes taynej Rady.

N I E M C Y.

Frankfort dnia 11 kwietnia.

(Journal de St. Petersbourg.)

Na 10 posiedzeniu Seymu Niemieckiego, odbytym d. 29 marca, prezydent doniósł, iż Król Jmć zjednoczonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi odwołał swojego ministra, P. Fryderyka *Cathcarta*, a mianował przez czas jego niebytności, P. *Ralph Milbanke*, w tytule sprawującego interesu, przy Wysokim Związku Niemieckim.

— Cztery familie Wirtemberczyków, złożone z 18 osób, przybyły d. 5 wodą do Moguncyi, udając się do Ameryki.

— Poselstwo deputowanych z *Uri* do *Lucerny*, względem otwarcia drogi śto-Gotardzkiej naleyłszy wzięło skutek. Jest nadzieja, iż za dwa lub trzy lata, góra ta będzie dla powozów przystępną.

— Dnia 13 —

(z teyże gazety.)

P. *Gries*, pełnomocny minister miasta wolenego i anseatyckiego Hamburga, przy Seymie Związku niemieckiego, wczora w tém mieście zakończył życie.

— Trzęsienie ziemi dało się uczuć w nocy d. 2 w Trydencie; wachania były faliste ze wschodu na zachód i na powrót, bez żadnego uderzenia i najmniejszej szkody.

Od brzegów Menu dnia 18 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Słychać, iż Król Bawarski każe podać na przyszłym seymie krajowym projekt do nowego prawa karnego. Zyczeniem jest wszystkich uczciwych obywateli, aby miano uwagę na coraz bardziej psujące się obyczaje, co jest skutkiem zbyt czystej łagodności praw dotychczasowych. Wielorakie przykłady, iż zabójcy, którzy otrzymali przebaczenie, popełnili potem tę samą zbrodnię; zwrócą zapewne uwagę rządu na siebie.

Jeden z najmłodszych synów Feldmarszałka bawarskiego, Xiążęcia *Wrede*, który był kapitanem w austryackim pólku huzarów *Frimonta*, otrzymał uwolnienie ze służby, i uda się w służbę grecką.

P R U S S Y.

Berlin dnia 21 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Powiększająca się ludność była pobudką do stawiania nowych domów w tutejszej stolicy. W roku 1817, a zatem wkrótce po przywróconym pokoju, liczba mieszkań wynosiła 57,169, w końcu zaś zeszłego roku 45,248; powiększyła się więc o 8079. Z tych mieszkań bywało dawniej blisko 200 nienajetych dla różnych przyczyn; na początku zaś roku bieżącego było 765 mieszkań niewynajetych,

a zatem blisko 500 więcej, niż dawniej, co dowodzi, iż chęć do stawiania domów, wzbudzona podrożeniem kormornego, przewyższa terażniejszą potrzebę.

Pani *Catalani*, dając tu pierwszy koncert, miała brylanty, szacowane 25,000 funt. szterl. (milion zł: pol.).

W Wielkiem Xięstwie Poznańskim czynią pomyślne doświadczenia z zasadzaniem białych drzew morwowych. Właściciel *Mniszewa*, w powiecie Pleszyńskim, *Rembowski*, zasadził był w roku 1816 kilka białych drzew morwowych w gruncie piaszczystym i źródlistym, na którym, oprócz akacyi i innych krzakow, żadne drzewo rosnąć nie mogło. Nadto, miejsce niebyło zasłonięte od północnych wiatrów, a mimo tego, zasadzone morwy wyrosły w wielkie drzewa; gdy zaś burza dwa z nich złamała, wyrosły z pni nowe latorośle. Na tak pomyślnym wypadku, zasadza Pan *Rembowski* nadzieję, iż mu się powiedzie hodowanie jedwabników.

B A W A R Y A.

Monachium, dnia 7 kwietnia

(Journal de St. Petersbourg.)

Xiążę *Serra-Cassano*, Arcybiskup Kapuański i Nuncyusz stolicy apostolskiej, miał d. 1 b. m. audyencyą pożegnania u Króla Jmci. Przez szczególniejsze poważenie J. K. M., na okazanie swojej zadowolenia z przysług, które prałat ten uczynił w ciągu swojej nuncyatury, kościołom katolickim w Bawaryi, ozdobił go sam wielkim krzyżem orderu zasługi cywilney.

Król Jmć rozkazał, ażeby część klasztoru niegdyś Hieronimitów w Monachium, służącego teraz za koszary, była wypożyczoną na mieszkanie do d. 1 lipca następnego, w celu osadzenia tam Franciszkanów, których zgromadzenie składać się będzie z 12 kapłanów, 6 braciszków laików i nowicyuszów. Tak zaś zostaną opatrzeni, iż nie będą potrzebowali zbierania kwesty.

P O R T U G A L I A.

Lizbona dnia 27 marca.

(z Gazety Warszawskiej.)

List z *Villa-Poruca d'Aguiar* pod d. 15 b. m. wyraża: „Rozbrojeni w Hiszpanii powstańcy uciekają w znaczney liczbie. Przybyło ich 500 do korpusu jenerała *Corra de Mello*. Korpus Hrabiego *Villaflor* zaczął d. 13 b. m. rozciągać linię od *Chaves* do *Villareal*, a korpus jenerała *de Mello* zajął stanowiska w *Braganza*, *Vinhaes* i *Miranda de Douro*.”

Pan *Torlado d'Azambuja*, dawniej Poseł nasz w *Madrycie* za czasu byłych Stanów, został mianowany sprawującym interessa Portugalskie przy rządzie Zjednoczonych Stanów północney Ameryki, dokąd wkrótce się uda.

— Dnia 28 —

Dziś rano telegraf zamku *Belem* oznaymił zbliżenie się 9 statków przewozowych, płynących z wojskiem Angielskiem. Zapewne dziś wieczorem lub jutro zawiną do tutejszego portu.

Rejentka zatwierdziła uchwałę Stanów względem uposażenia rodziny Królewskiej. Uważają, iż w niej nie ma wzmianki o Królowej *Donna Maryi II*.

S z w e c y a.

Sztokholm d. 6 kwietnia.

(Journal de St. Petersbourg.)

Obowiązanie się kupców *Uddewallskich* do wprowadzania soli, zostało ograniczonym; od tego roku tylko do 4500 beczek, już dla tego, że połów siedzi ustal, już, że handel inny wziął kierunek, od otworzenia kanału w *Trothätta*.

Po doniesieniu *Dejowi* przez naszego konsula w *Tripolu*, o narodzeniu się Xiążęcia następcy *Tronu*, *Dey* przysłał mu dwa żywe strusie, w podarunku dla Xiążęcia.

T U R C Y A.

Stambuł dnia 26 marca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Reis-Effendy (Minister spraw zagranicznych)

Seida Effendi otrzymał d. 23 b. m. uwolnienie od urzędu. Następca jego został tegoż dnia mianowany *Mohammed-Seid-Pertew-Effendi*, dotychczasowy *Begliksdszy-Effendi* (Dyrektor kancelaryi Dywanu), który od wielu lat używany był do najważniejszych interesów wydziału spraw zagranicznych.

Ostatnie odebrane tu wiadomości z okolic *Aten*, dochodzą do d. 9. marca. *Karaiskaki* przybył tegoż dnia pod *Eleuzis*, zadawszy pierwej znaczną klęskę *Omerowi* Baszy pod *Distomo*; nie mógł jednak przeszkodzić, aby z resztą wojska swego udał się przez *Daula* do *Tolandi*. Grecy i cudzoziemcy przyjaciele ich, którzy na początku lutego wysiedli w *Piraeus*, posiadają ciągle ten port i drugi port *Phalerus*; zdaje się, iż połączeni z *Karaiskakim*, zechcą powtórnie dać odsiecz warowni *Ateńskiej*, gdzie Pułkownik *Fabvier* dowodzi.

W zbrojowni tutejszej pracują ciągle z największym pośpiechem. 20 okrętów różnej wielkości stoi w *Beszyktasz*, a cała flota, z 30 okrętów złożona, ma być gotową do wypłynienia w przeciągu 3 tygodni. Równy postęp daje się spostrzegać w tworzeniu wojska regularnego, tak w prowincjach Europejskich, jak Azyatyckich; w *Adranopolu* liczą już takiego wojska 3600, a w *Brussa* 2400. Ze *Stambułu* udało się do *Laryssy* 6000 wojska regularnego, po odbytych w obecności Sultana musztrze. Oddział ten, któremu dodano artylerję i jazdę, urządzony jest zupełnie na sposób Europejski; prowadzi z sobą oddzielną kasę. Każdy półk ma lekarzy i chirurgów, oraz apteczkę z lekarstwami i instrumentami chirurgicznymi, a wszystkie władze otrzymały rozkaz, aby temu wojsku tylko za pieniądze dostarczały żywności. Te nowe i kosztowne urządzenia zniewalają rząd do wydatków, na których opędzenie stanowią się podatki dawniej w Turcyi nieznanne. Nałożono już opłaty od sklepów i bud kupieckich, niemniej od powozów do najęcia, a pogłównie będzie podwyższone do trzydziestu piastrow od ludzi bogatych, a do dwunastu piastrow od ubogich. Inne urządzenia, jakie *Porta* wydaje, tyczą się spisu Greków, Ormian i Żydów, przedsięwziętego nie w celu użycia ich do służby wojskowej, ale dla pewniejszego czuwania nad ich postępowaniem i wybierania podatków. Podwojono nakoniec opłatę od wywozu jedwabiu surowego z Turcyi, a opłatę od innych produktów Tureckich podwyższono w mniejszym stopniu.

Według późniejszych doniesień, stoczyli Grecy pod *Atenami* bitwę, w której przeszło 100 Turków zginęło. Grecy oczekują z zapałem i niecierpliwością chwili, w którejby uderzyć mogli stanowczo na oblegających warownię *Akropolis*.

W Z O C H Y.

Genua dnia 31 marca.

(Journal de St. Petersburg.)

NN. Królestwo Jmć przybywający corocznie na przepędzenie tu części wiosny, przybyli wczorą ze zwyczajnym orszakiem.

Architekt *Priascho* z *Turyau*, którego dziełem jest teatr ś. Karola w *Neapolu*, tudzież *Argeniński* w *Turynie*, zbudował w *Genui* nową salę spektaklową. Jest ona większą a niżeli *Scala* w *Medyolanie*, a miejsce sceny przeszło 4 stopami szerzej przewyższa teatr ś. Karola. Budowanie kosztowało 1,200,000 fr. Ozdoby, dekoracje malarza *Sant-Quirogo*, i t. d. szacowane są 1,800,000 fr. Sala ta w ogóle kosztować mogąca 3 miliony franków, będzie najpiękniejszą i najobszerniejszą, jak dotąd są znane. Stanęła ona w przeciągu roku. Na jej otwarciu w d. 24 maja, zapraszano już wiele znakomitych osób.

Dnia 18 marca miasto *Sarano*, położone o 4 mile od *Medyolanu*, zupełnie prawie stało się łupem pożaru. Teatra medyolańskie dają widowiska na wsparcie ofiar tego okropnego zdarzenia.

Korfu, dnia 5 marca

(Journal de St. Petersburg.)

Stosownie do ustawy otwarcie 3go posiedzenia 2go parlamentu, nastąpiło d. 1 b. m. uroczystość ta była zapowiedziana wieczorem i z rana wystrzałami z dział; chorągiew królewska powiewała na *cytadelli*. O godzinie 10 z rana, zgromadzenie prawodawcze, mające na czele swojego prezydenta, Hr. *Antoniego Lando*, udało się do sali posiedzeń, gdzie zostało przyjęte przez gwardyę honorową i ze wszystkimi formalnościami odpowiedniami tej okoliczności. Wystrzał z dział powitał prezydenta w chwili kiedy zajmował krzesło. Oświadczył on, podług zwyczajnej formy, że 3cie posiedzenie drugiego parlamentu zostało otwarte. Po wykonaniu przysięgi przez członków nowo-obranych, zgromadzenie przyjęło P. *Craurfurd*, sekretarza Senatu, który złożył zgromadzeniu ustawy przez senat podane, z potwierdzeniem Lorda najwyższego komisarza.

— W i l n o —

O muzycznym talencie małego *Bernarda*, gazety obu stolic państwa, *St-Petersburga* i *Moskwy*, z zadziwieniem donoszą: „*Diecię Wirtuoz*, *Bernard*, rzadkim od przyrodzenia udarowany talentem. Słyszeliśmy go w towarzystwie przyjaciół, do którego był zaproszony, i przez cały wieczor zachwycał słuchaczy szczególniejszą swą biegłością i wyrazistością. Grał na fortepiano najtrudniejsze *solo* z *Fielda* i *Hummla*. Dokładność, szybkość, napięcie i natężenie dźwięków, swobodność i pewność w najpowikłańszych passażach, wreszcie cała gra jego daleko przewyższa miarę sposobności, jaką można przypuszczać w latach tak rannych: nie ma bowiem jeszcze lat dziewięciu. Zdaje się, że on nie zdoła tyle nót objąć, ile do najprostszego akkordu potrzeba, a tymczasem cały szereg akkordów z łatwością i gruntownością przebiega. Rozłożono mu sonatę, wcale nieznaną, wnet od razu, w obliczu licznego zgromadzenia, wygrał bez trudności a czysto. Postać jego sama w czasie gry staje się interesująca: oczy wielkie czarne nagle się zapalają, usta, głowa, wreszcie wszystko wskazuje, że myśl cudza w muzyce objęta, nie mechaniczным tylko sposobem go zajmują. Inna gazeta, dwoma laty pierwej donosząc o nim, nazywając go siedmioletnim wirtuozem, wyraża: Imię wirtuoza dajemy temu dziecięciu, ale nie przez pobłażanie wiekowi, ale dla nadzwyczajnego talentu i dla zadziwiających postępów w sztuce. Dziwna nawet, jak można było takiemu dziecięciu wytłumaczyć, i jak on mógł pojąć abstrakta nauki, wymagający nie samego tylko mechanizmu, ale czucia i podniesionego umysłu. Ale się rozwiązuje to pytanie, przez widok tego chłopięcia: twarz jego obrazem jest jego myśli, wyobrażeń, któremi natura go obciążała, a które się mu wylewają własnymi fantazyami na swym instrumencie. *Pszczoła Północna* zdaje się podnosić te zadziwienia, przez wiadomienie następujące: Dziesięcioletni wirtuoz, fortepianista, *Alexander Bernard*, który od publiczności tutejszej z pochwałami był przyjęty w koncercie, danym przed dwoma laty, ułożył i wydrukował *Nokturn*, w którym nadzwyczajny wydaje się talent. Przyjemną, zapewne, może być dla tutejszego miasta, wiadomością, że we wszystkich pismach, z takimi pochwałami wspomniany, nazywany jest wirtuozem z *Wilna*.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 25 kwietnia o. s. 1827 Roku.

1 Wedle Ukazu JEŃGO IMPERATOR-SKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

Wypis z Ksiąg Grodzkich Powiatu Brzeskiego.

Roku 1827 miesiąca marca 10 dnia. Przed Aktami Grodzkimi powiatu Brzeskiego stanąwszy osobiście Jan Wolicki Woźny tegoż Powiatu, Relacją podanego przez siebie Pozwu zeznał, w te słowa pisanego. Wedle Ukazu JEŃGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc. UUr. Alexandrowi Hrabieciu Pocielowi Oboźnemu Litewskiemu i Kawalerowi Orderów, Teodorowi Pocielowi Oboźnicowi Litewskiemu, Idalii z Hrabów Pocielów Sołtanowey Pułkownikowey Woysk Polskich, przy assistencyi męża W. Adama Sołtana, pozew przed Sąd Ziemi powiatu Brzeskiego na Kadencyą Sto. Trojecką lub po niej następującą z instancyi UUr. Pelagii z Grafów Grabowskich Grafini Grabowskiej Koniuszyniey W. W. X. Litew. matki, Seweryna i Konstantego synów, oraz Emilii córki Grafów Grabowskich, successorow ś. p. Michała Grafa Grabowskiego Koniuszego W. W. X. Littgo i Kawalera, tudzież opiekunów prawnie przydanych, Stefana Graffa Grabowskiego Ministra Sekretarza Stanu Generała Dywizyi Woysk Polskich wieln Orderów Kawalera, Jana Grafa Grabowskiego b. Marszałka Powiatu Brzeskiego i Kawalera, a to w nayzupelniejszym odwołaniu się do prawa zastawnego na majątność Jelną w Powiecie Brzeskim sytuowaną, od Ur. Alexandra Hrabiego Pocielja, zesłemu Michałowi Żyłokowi Sędziemu Sąd Głównego Litewskiego w roku 1802 junii 5 wydanego, do Konsensu na onym, do powyższej zastawy 1808. junii 12 sporządzonego, do przypiskowego Prawa zastawnego zesłemu Michałowi Grafowi Grabowskiemu Koniuszemu Litewskiemu, od obżałnego Alexandra Hrabiego Pocielja w roku 1808 apryla 25 dr. uczynionego, do dokumentu wieczysto działowego, zrzeczno kwietacynego, ugodliwego między obżałnym Alexandrem oycem, Teodorem sybem, Idalią z Pocielów córką Sołtanową w roku 1820 decembra 16, przed Aktami Ziemi powiatu Wołkowskiego przyzanego. nakoniec do Manifestu w Aktach Ziemi powiatu Łuckiego i Pińskiego w roku bieżącym january 15 i 20 umieszczonego, wynosi się mianowicie o to: obżałny Alexander Hrabia Pocielja w roku 1802 zawiodłszy majątność Jelną w zastawną possessyą zesłemu Michałowi Żyłokowi w summie cz. zł. 15,000, gdy w lat kilka wydał zesłemu Michałowi Grafowi Grabowskiemu Koniuszemu Litewskiemu konsens do wykupna takowey zastawy, i gdy na skutek konsensu i przypisków Likwidacyjnego Prawa, już w summie ezer. zł. 16,000 dobra Jelna w powiecie Brzeskim sytuowane, w sześćioletnią zastawną possessyą zesłemu Koniuszemu były postąpione z warunkiem, iż jesliby w terminie oznaczonym okupno niebyło ułatwione possessyą zastawną w takim razie od roku do roku prolongować się będzie, jakowey zastaw-

ney summy ewikcyą opisał na Hrabstwie swoim Dziedzicznym Kadziu zowiącym się w powiecie Mściławskim w Gubernii Mohilewskiej leżącym, z wolnością przeniesienia ewikcyi i na inne swoje majątki. Kiedy zatém zeszył Koniuszy Litewski Michał Graf Grabowski, widział tym sposobem zabezpieczony kapitał na zastawie Jelney wniesiony, nieuważał potrzebną rzeczą wglądać w prawa na Jelną obżałn. Pocielowi służące, aż dopiero żał. Koniuszyna z Grafów Grabowskich żona zesłego Koniuszego, jako dożywotnica wszelkich po nim pozostawionych funduszów, i opieka nieletnich Seweryna i Konstantego synów, oraz Emilii córki Grabowskich, dostrzegła że majątność Jelna niebyła wieczysto-dziedziczną obżałnego Alexandra Hrabiego Pocielja, lecz tylko dziedziczną lenną, że Starostwo Kadzińskie lubo wyprzedane zostało wszakże oddzielnego dokumentu Ewikcyjnego obżałny Pocielja na summę zastawną Jelniańską niesporządził. Później zaś bo w roku 1820 decembra 16, do Akt Ziemi Wołkowskich zupełnie obcych pod któremi żadne dobra obżałnego Pocielja niezauważają się, wniesiony został ugodliwo działowy zrzeczny i kwietacyyny zapis, między oycem a dziećmi sporządzony, przez który obżałny Alexander Hrabia Pocielja wyłączając dla siebie roczney opłaty na własne alimenty po zł. pols. 50,000 wszystkie swoje dobra odstąpił i oddał na rzecz i własność obżałnego Teodora Hrabiego Pocielja i Idalii z Pocielów Sołtanową Pułkownikową Woysk Polskich dzieci swoich, obowiązując je do uspokojenia wszelkich jego ciężarów i długów dla rozmaitych osób zawinionych. Jakowey obowiązek przyjmując do nayściślejszego wypełnienia obżałny Teodor Pocielja i Idalia Sołtanowa, dokumentem komplancyino dzielczym zrzeczny kwietacyynym przed Aktami Ziemi Wołkowskimi przyzanym, wszystkie Debita rodzicielskie i dziadowskie do zaspokojenia nayakuratniejszego akceptowali, i takowe wszelkie i wszelkiego rodzaju ciężary, za swoje własne długie uznali, oraz do całkowitego i naypewniejszego onych wypłacenia, naymocniej nawzajem zawarowali siebie, nieprzepuszczając żadnych wymówek lub excepcyi, a tym samym wszelkie kredytorskie należności, nietylko na całej fortunie oycowskiej, do rąk obżałgo Teodora Pocielja i Idalii z Pocielów Sołtanowey wsiękły, lecz na wszystkich własnych osobistych funduszach naydostatecznieyszą ewikcyą opisałi i zabezpieczyli, w skutek czego całkowita masa dóbr wszelkich Teodora Pocielja i Idalii Sołtanowey, przedstawia odpowiedź na pretensye kredytorow, którzy niezaprzeczone mają prawo, niepilnując jedney lub drugiej schedy trafiać do ogólnego majątku, tak braterskiego jako też i siostry obżałgo Pocielja i Sołtanowey. W Takiej kolei opieka nieletnich Seweryna i Konstantego, oraz Emilii Grabowskich, jak również żał. Pelagia Grafini Grabowska Dożywotnica jak się wyjaśniło wyżej, fundusze wszelkie bez żadnego wyłączenia do obżałgo Teodora Pocielja, i Idalii z Pocielów Sołtanowey Pułko-

wnikowej Woysk Polskich należące, uważa za ewikcyą i jako odpowiedzialne za sumę 16000 na lennych dobrach Jelney przez obzało. Alexandra Grabiego Pocięja zastawą oparte, a to z powodu iż te dobra Jelna, natury majątkow lennych będące niewyobrażają i wystawiać niemogą bezpieczeństwa summy zastawney, a nawet Intrata folwarku Jelney nie odpowiada procentowi od summy zastawney; z takiej zatem przyczyny żał. Grafini Grabowska, opieką nieletnich jej dzieci, czując się w obowiązku zapewnienia kapitału na zastawę majątności Jelney wniesionej, żąda uzyskać tak sumę zastawną jako też pretensyją z rzeczy posesyji zastawney wynikającą, a z erekcyi zabudowań dwornych, zapomog włościańskich, opłaty podatków i tym podobnych przedmiotów do zł. pols. 100.000 urosło, gdy zaś dokumentem przypiskowym Likwidacyino zastawnym, kwestye exposesio wyrodzić się mogące, sposobem kompromisarskiego rozbioru do ułatwienia między stronami przyjęto dla tego pretensye er Tunde stosujące się, zostawując do poszukiwania drogą przez prawa i przez warunki powyższego dokumentu wskazaną, w terażniejszym przyściu mianowicie te do Sądu Ziem. Ptu Brzes. do uskutecznienia przynoszą prośby: o nakazanie obżaltnemu Alexandrowi Hrabiemu Pocięjowi, Teodorowi Pocięjowi i Idalii z Pocięjów Sołtanowej złożenia summy cz. zł. 16,000. zastawney na dobrach Jelney, a przeto o uskutecznienie exemcyi tych dóbr zpod posesyji żał. się w przypadku nieopłacenia całkowitey zastawney summy; o wskazanie Inekwitacyi per extenuationem do wszelkich jakiegobądź rodzaju funduszow obżaltnych. Teodora Pocięja i Idalii z Pocięjów Sołtanowej Pułkownikowej Woysk Polskich, aż do całkowitego wybrania kapitału i do napełniejszego żałcyich usatysfakcyonowania, o zastrzeżenie, iżby obżalny Alexander Hrabia Pocięj Obożny Litewski extenuacyiney Inekwitacyi warunkami alimenta jego zapewniającymi przeszkadzać lub bronić niemoże mieć władzy, a to pod winami sprzeciwienstwa; o zawarowanie aby ani obżłł. Teodor Pocięj na fundusze swey siostry, ani ta na fundusze swego brata niezsytając się, a przeto aby nieczyniac najmnieyszej mitręgi żałłym się domierzyli należytą exzolucyą zastawney summy, o domieszczenie prawidła iż żałcy mają wolność napełniejszą trafiać o skutki mającego zapasć dekretu do wszelkiego obżłł. funduszu, a to bez żadney excepcyi, gdziebykolwiek on się znajdował i bez niczyjej od nikogo pod żadnym tytułem przeszkody; o powrót wydatkow prawnych. Wolna pozwu poprawa. 1827 roku marca 3 dnia u tego pozwu relacya woźnego następna. Roku 1827 miesiąca marca 7 dnia woźny niżej podpisany Jan Wolicki świadczę, że tego Pozwu przed Sąd Ziemski Powiatu Brzeskiego na powództwo JWW. Pelagii z Grafow Grabowskich Grafini Grabowskiej Koniusziny W. W. X. Litgo matki, Seweryna i Konstantego synów, oraz Emilii córki Grafów Grabowskich sukcesorów ś. p. Michała Grafa Grabowskiego Koniuszego W. W. X. Litgo i Kawalera, tudzież opiekunów, Stefana Grafa Grabowskiego Ministra Sekretarza Stanu Generała Dywizyi Woysk Polskich wielu orderow Kawalera, Jana Grafa Grabowskiego Marszałka

Powiatu Brzeskiego i Kawalera, wyniesionego kopią z tym autentkiem zgodną, JWW. Alexandrowi Hrabiemu Pocięjowi Obożnemu Litewskiemu i kawalerowi orderów, Teodorowi Pocięjowi Obożnicowi Litewskiemu, Idalii z Hrabjów Pocięjów Sołtanowej Pułkownikowej woysk Pol. przy-assystencyi męża W. Adama Sołtana czyniącey, oczewisto w dobrach Jelney na dniu powyższym podałem i o rozprawie przed Sądem Ziemskim Brzeskim zawiadomilem. U tej relacyi podpis woźnego taki: Jan Wolicki W. P. B. Jakowa to relacya pozeznanin woźnięjskim jest do xiaz Grodzkich Powiatu Brzeskiego przyjęta i co do słowa wpisana, następne poświadczenie przez Woźnego zeznającego o zgodności wpisu z autentkiem niemniey świadectwo Sędzięgo o własnoręcznym tegoż Woźnego podpisaniu się w tém brzmieniu: Zgodność wpisu tego z autentkiem poświadczam Jan Wolicki W. P. B., że powyższy podpis Jana Wolickiego Woźnego Ptu Brzes. jest własnoręczny, świadczę Sędzia Tołoczko, z których i ten wypis w roku terażniejszym 1827 miesiąca marca 15 dnia na żądanie strony potrzebującej urzędownie wydał.

Za zgodność z xiegami świadczę Adam Paszkowski wice Rejent Sądu Grodz. Ptu Brzeskiego Litewskiego.

Takowy pozew wolno drukować w Kuryerze Litewskim. Dnia 11 kwietnia 1827 roku. Cenzor Radca Stanu Ignacy Reszka.

1 Sąd Zjazdowy Rozbiór na majątku JW. Felixa Kadłubiskiego Podkomorzego Powiatu Krzemienieckiego w osobie Podsedka Powiatu Ziemskiego Ostrogskiego, Urzędnika od massy wezwanego niżej podpisanego zlatwiający, mocą Dekretu Sądu Głównego Gubernii Wołyńskiej Departamentu Cywilnego w roku zesłym 1826 dnia 15 grudnia, pomiędzy Sukcessorami tegoż JW. Felixa Kadłubiskiego a kredytorami onegoż wypadłego, na grunt wsi Oknin w Powie Ostrogskim a Gubernii Wołyńskiej sytuowanej, w terminie przeznaczonęgo Zjazdu przybywszy, komportacyą w stopniu pierwszym od sukcesorów wspomnionęgo JW. Felixa Kadłubiskiego odebrawszy, a przeznaczyszy w stopniu ostatecznym odebrania przysięgley komportacyi, tak od tychże Sukcessorow, równie i od kogo należy, w roku bieżącym 1827 dnia 12 maja, na skutek przepisow /spełniającego się Dekretu Sądu Głównęgo Wołyńskiego, którym /odebranie od massy komportacyi przysięgley bez limit prerogacyine dzieło uspieszac poleconym mając, gdy po odbyciu kategoryow odebrania dobr massyynych w Administracyą, wyrokiem swoim na Zjedzie we wsi Okninach w dniu 4 marca idącego roku ogłoszonym, dla uspiewu dzieła rozbiorowego nayprędszey zrobienia satysfakcyi kredytorom, postanowił: Nayprzod, wierzycielom aby ci dla mogących zachodzić trudności, osobistęgo stawienia się dla odległości mięsc lub słabości zdrowia, w dopełnieniu przed każdą Kategoryą likwidacyiną przysięgley komportacyi w Sądzie Rozbiorowym odbyć się powinny; spełnienia oney przez Sądem każdego powiatu naybliższym mieszkania, dozwołić. Powtóre, że termin Zjazdu Rozbiorowego na gruncie wsi Oknin w Pow. Ostrogskim, na dniu 12 maja pływającego roku dla likwidacyi kredytorom przeznaczony i ciągle na pomienionym terminie likwidacyine Kategorye brane będą, po jakowym czasie melikwidującym się kredytorom i niestawiającym się debitorom upadek w ich prawach i sprawie ogłoszony będzie, i wreszcie ustanowienia massy Kategorya

nastąpi, przez odwołanie się swoje od Sądów Ziemskich Powiatowych Gubernii Wołyńskiej, aby niniejsze obwieszczenie zawieszonem było w każdej powiatowej kancelaryi dla wiadomości tak kredytorów jako i Debitorów JW. Felixa Kadłubskiego, tudzież do Redaktora Gazet Kuryera Litewskiego, aby po trzykrotnie w Gazetach przez trzy numera jeden po drugim wychodzące po kraju Imperyi Rossyjskiej ogłosił, odezwe uczynić oczem tychże kredytorów i debitorów uwiadania Datt. w Ostrogu dnia 5 marca 1827 roku.

Podsekdek Ziemski Powiatu Ostrogi
Leon Krzyzanowski,

Sąd Taxatorsko-Exdywizorski dla domierzenia prawnej satysfakcyi wierzytelom Litewskiego Nadwornego Marszałka Giełguda, Remissą Sądu Głównego Litewsko Wileńskiego 2go Departamentu, naznaczony, w dniu 12 idącego kwietnia, jako w terminie z obwieszczenia przypadającym, do majątności Zamku Ponieńskiemu kompletnie zebrał się. A z powodu niejawienia się interesowanych stron, jako też potrzeby dopełnienia przyporządkowanego przez władzę Gubernialną miejscowego śledztwa, Sady swoje do dnia 9 następującego maja roku bieżącego odroczył. Przeło że w takowym terminie do oczywistego rozbioru sprawy przystąpi, i z kolei na niejawiających się amissją zapisze, niniejszym ogłoszeniem zawiadamia. Dnia 20 kwietnia 1827 roku.

Prezydent Ziem. Telsz. i Kawaler Jan Janowski.

Konstanty Masłowski Prezydent Ziem. Zawileyski Exdywizor.

Adam Strawiński Pisarz Ziemski Trocki Exdywizor.

1 Za pozwoleniem Zwierzchności
Ogłoszenie o MECHANICZNYCH i OPTYCZNYCH INSTRUMENTACH. Niżej podpisany ma honor donieść Prześwietney Publiczności że on wszelkiego gatunku optyczne instrumenta sam robi, z jakowych następane instrumenta można u niego dostac, a mianowicie: naywyborniejszych szkielek do okularów, ułożonych wedle optyczney reguły i szlifowane podług każdego wzroku, te szkieleka wynalazku są naynowsze-go, z wygodną ochroną przeciw słońcu i ognia, mikroskopy Botaniczne, szkła powiększające, różnych gatunkow, perspektywy, lornetki ze szkłem, szkła do zapalenia, również też latarnia Magica, Camera optika, Camera Opuscula, nayakuratnieysze Barometra i Termometry, robione wcale, nowego wynalazku machiny do zapalenia, które osobliwszy ogień wydają i te przez sztuczne i proste ułożenia, żadney reparacyi niepotrzebują. Zepsute optyczne instrumenta, na przykład: Barometra, Termometra, machiny elektryczne, Perspektywy, takż machiny do zapalenia, za mierną cenę doskonale poprawi.

Mechanik i Optyk C. Steiner z Berlina.

Mieszkanie w domu WW. Gucewiczow na Ulicy świętojanskicy pod N. 431 na drugim piętrze od Ulicy.

1. W kamienicy Biskupa Pilchowskiego przy Kościele s. Jerzego znajduje się do sprzedania Kocz na urząd zrobiony i mało używany, ktoby życzył onego nabydż może się zgłosić do właściciela w tejże kamienicy na dole po lewey stronie bramy mieszkającego.

2 Od Mińskiego Gubernialnego Rządu o-

głasza się, aby successorowie i krewni zmarłego doktora Daniela Pawłowicza jawili się na oznaczony prawami terminu do Słuckiego Powiatowego Sądu z oczewistemi i prawnemi dowodami dla przyjęcia pozostałej po nim sukcesyi. Dnia 15 kwietnia 1827 roku.

Sowietnik Cznychow.

Sekretarz F. Arcimowicz.

Naczelnik Stołu Domański.

2 Roku 1827 mca marca 26 dnia w sprawie WW. Jerzego byłego Prezydenta Grodzkiego, Wincentego byłego Sędziego Ziemskiego Braślawskiego Salmonowiczów, zakroczył w Sądzie Ziemskim Braślawskim z kredytorami zeszłego Kazimierza Salmonowicza Dyllacyiny wyrok, przeznaczający oczewistą rozprawę w następney Kadencyi Juniowey czyli Sto Trojeckicy, a między tem Dyllacyą copiarum spraw i komportacyą na wszystkich nawzajemnie stronach w Kancelaryi Ziemskiej Braślawskiej załatwić się powinna; gdyby tedy strony interesowane w roku idącym na pomienioney Kadencyi ze wszelką gotowością stawiali, pod utratą rzeczy zastrzega i wtem celu przez Gazety St. Petersburgskie i Kuryera Litewskiego o swem postanowieniu Obwieszcza.

Prezydent Kazimierz Alexandrowicz.

Sędzia Ziem. Braśl. Michał Hryncewicz.

Sędzia Jerzy Podbereski.

Regent Hryniewicz.

2 Niżej podpisany ma honor uwiadomić Prześwietną Publiczność, iż Kamera Obskura, wystawiona na przeciw obwachtu, pokazująca objekta arcy piękne i zabawne, odznaczająca się dokładnością i wyrazem przedmiotów naturalnym, otwarta będzie w dni pogodne od godziny 10 do 5 po południu. Cena wejścia złoty 1 od osoby.

Kosmorama mechaniczno-hidrauliczne, pokazywane do 27 marca b. r. a przyjęte z powszechnem zadowoleniem; na żądanie Publiczności otwiera się 25 b. m. codziennie od godziny 4 do 9 po południu. Zawiera oprócz widokow optyczno-mechanicznych, ruiny starożytności rzymskich wypracowane w naturze, jedyne w swoim rodzaju, spodziewa się i tą razą od łaskawey Publiczności i amatorow sztuk pięknych uzyskać podobneż zadowolenie.

Mieysce widowiska w domu XX. Bazyljanow przy Ulicy Zamkowej obok domu JW. Marszałka Postowskiego. Cena od osoby złoty 1.
Józef Urbanowicz.

2. W majątku Smoliczach o dwie mile od Nieswiża znajduje się do przedania do tysiąca szczepow trzyletnich w gatunkach nayprzedniejszych grusz, Jabłoni, Trzeszeń, Renklodow, tudzież drzew brzoskwiniowych, morelowych, winnych. Cena sztuki po pół rubla.

2 Przybyły do Wilna z Mitawy, muzycznych Instrumentow Artysta Ferdynand Schönthau, zawiadamia Szanowną Publiczność, że przywiozł z sobą do wybycia trzy sztuki Fortepiano, z drzewa mahoniowego, na sześć oktav rozkładu i mechaniki angielskiej, metodu sławnego Klementi, gustu naynowszego, i pięknie ozdobionych. Mieszka w Domie XX. Dominikanow pod N. 471 przy Ulicy dominikańskiej, w pomieszkaniu Karetnika Linka. Życzący je

nabydź mogą się osobiście o cenę z nim ułożyć.
Roku 1827 apryla 22 dnia.

Wedle rozporządzenia Sądu Magistratu Wileńskiego, rozpocznie się w dniu 26 t. m. apryla w Domie b. Burmistrza Malinowskiego na Subocz ulicy pod N. 39 położonym, licytacja na wszelką pozostałość zmarłego Stelmacha Andrzeja Lysickiego z rozmaitey ruchomości, miedzi, cyny i naczyń, oraz roboty Stelmachskiej, a także z różnego gatunku drzewa do teyże roboty zdatnego składającą się. O czem jako Delegowany do powszechney podaję wiadomości.
Datt 1827 roku apryla 20 dnia.

Karol Hurtig R. M. M. W.

U w i a d o m i e n i e.

Z postanowienia Synodu Litewskiego Ewan-gelicko-Reformowanego uwiadamia się ninjéyszym iż tenże Synod, w roku terazniéyszym 1827, będzie zebrany w Gubernii Grodzieńskiej, Powiecie Nowogrodzkim, w majątności JW. Podkomorzanki Ottenhauzówny, Ostaszynie, i rozpocznie swoje posiedzenie dnia 3 lipca. Wilno. Datt 1827 kwietnia 21. X. Stefan Reczyński, Superintendent Kościołow Ewan. Reform. w Wydziale Wileńskim.

2 Niżey podpisany jako pełnomocny plenipotent JPana Jana Grzybowskiego mając w swym zawiadywaniu dwa domy murowane w mieście Wilnie pod N. 548. i 1709. położone, gdy dostrzega z Kuryera Litewskiego N. 36. i późniéjszych dwóch numerów zamieszczoną awizacją przeciwko JPanu Grzybowskiemu aktorowi i mnie jego plenipotentowi przez JP. Bartłomieja Szablowskiego byłego Radnego Rady miasta Wilna i opiekuna Felixa Szablowskiego podpisaną, zapowiadając, że Felix Szablowski za dekretem Sądu Gł. Wileńskiego z Departamentu ma na Grzybowskich wskazaną górą 3,000 r. sr. sumę, przeto niżey podpisany ma sobie za obowiązek odpowiedzieć publicznie, że od dekretu Sądu Głównego Grzybowski przeniósł skargę w Rządzący Senat, że ma process w Wileńskim Magistracie o wyż rzeczoną sumę z JPP. Jurewiczami, a ta summa jest ewikcyą dla Grzybowskiego, a przeto ostrzeżenie iżby z Grzybowskim i ich plenipotentem o arendę domu pod N. 548. położonego nikt w układy nie wchodził, jest próżne, tym więcéy że Szablowski opiekun Felixa Szablowskiego nie ma odpowiedniego funszu, wystarczającego za wskazaną na Grzybow-

skich sumę, więc Grzybowski że oponiesione straty z uczynionej Awizacji poszukiwać na Felixie Szablowskim i jego opiekunie będzie, zapowiada.

Szlachcie Wincenty Piepol.

2 Sąd Ziemiński Ptu. Wileńskiego doprowadzając do skutku przeznaczoną wyprzedaż domu Ardeckiego w mieście Wilnie za ostrą bramą pod N. 1265. położonego, nowe terminy do licytacji na wyprzedaż wieczystą w dniach 28, 29. a dla przetargu ostatecznym dnia 30. teraż. meca apryla przewiduje, życząc zatém nabyć takowy dom, w terminach naznaczonych w Sądzie Ziemińskim Wileńskim jawić się zechcą. Roku 1827 apryla 19 dnia.
Prezydent Gasper Hornowski.

3 Sąd Ziemiński Powiatu Wileńskiego zawiadamia wszystkich kredytorów i pretensorow zmarłego Jana Gilzyńskiego, iżby, do rozprawy z instau-yi Petronelli z Rudziańskich w pierwszym żamęściu Gilzyńskiej w powtórny Hrynaszkiewiczowej komornikowej, w Sądzie niniejszym zaosnowauey, w następującej juniowej kadencyi z dowodami poszukiwanie ich próbującami sub amissione rei iawili się, a co do debitorów, że z onemi etiam w nieśtaunności oczywisty nastąpi wyrok, zastrzega. Roku 1827 meca apryla 19 dnia.

Prezydent Gasper Hornowski.

3 Trzy pokoje od ulicy nowo wymalowane, i dwie stancyi od dziedzińca z dalszemi wygodami, znajdujają się do najęcia rocznie, w domie Sowietnika Strumły przy Rudnickiej ulicy, przeciwko wszystkich Świętych Kościoła.

3 w Domu Xięży Pijarów naprzeciw Kościoła Dominikańskiego położonym, a stolarza Pomera znajdujają się różnego gatunku meble do sprzedania za pomierną cenę.

3 Na zezwolenie Zwierzchności uwiadamia się Prześwietna Publiczność: że wielki słoń samica z Bengalu na krótki tylko czas przed wyjazdem jest do widzenia zrana od 10 do godziny 7 w wieczor. Cena miejsc od 2ch do 1 złotego.

Naywyższym JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Rozkazem w roku 1825 sierpnia 25 dnia wydanym, darowane zostały JW. Kiszkinowi Jenerał-Majorowi i Komendantowi Leyb Gwardyi Litewskiego Półku na 12 lat niektóre majątki w Wileńskiej Gubernii, w liczbie których majątek Pogilbiszki w Wilkomierskim Powiecie położony, czyniący roczney intraty według lustratorskiego inwentarza 1795 roku rubli srebr. 366, w dwónastoletnią possessyą, do którego JW. Jenerał Kiszkin wchodzi od datty 12 terażniéjszego miesiąca. Ktoby zatém życzył nabydź tę possessyą, może udać się do niżey podpisanego, mieszkającego w domu JW. Prezydenta. Żaby na ulicy sto-Kazimierskiej, gdzie odbierze w tym względzie dokładną wiadomość. Ludwik Strokowski Sekretarz Gubernski.